

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА
до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих
актів України щодо приведення у відповідність до Конституції норм про
охорону сім'ї, дитинства, материнства і батьківства»

1. Обґрунтування необхідності прийняття законопроекту

Керуючись Конституцією України та визнаними Україною міжнародними правовими документами, держава має зобов'язання перед інститутом сім'ї щодо її розвитку та захисту.

Згідно зі статтею 51 Конституції України сім'я, дитинство, материнство і батьківство охороняються державою. Відповідно до статті 16 Загальної декларації прав людини сім'я є природним і основним осередком суспільства і має право на захист з боку суспільства та держави. У статті 23 Міжнародного пакту про громадянські та політичні права зазначено, що сім'я є природним і основним осередком суспільства та має право на захист з боку суспільства і держави.

Згідно статті 29 Конвенції ООН про права дитини, яка прийнята резолюцією 44/25 Генеральної Асамблеї ООН від 20 листопада 1989 року та ратифікована Постановою Верховної Ради України № 789XII від 27 лютого 1991 року, яка набула чинності для України 27 вересня 1991 року, в підпункті "с" пункту 1 зазначено, що держави-учасниці погоджуються щодо того, що освіта дитини має бути спрямована на виховання поваги до батьків дитини, її культурної самобутності, мови і національних цінностей країни, в якій дитина проживає.

Серед загроз сучасності викликає глибоку стурбованість зростаюча тенденція публічної пропаганди аморальних відхилень від конституційної норми сім'ї, зазначеної в статті 51 Конституції України, що унеможлиблює виховання дітей в конституційному руслі, чим порушуються права дітей і їхніх батьків.

ЛГБТ-спільноти протягом багатьох років намагаються довести суспільству, що їхній спосіб життя є вродженим на відміну від зоофілії, некрофілії чи педофілії. Але під час наукових досліджень, результати якого у 2019 році були оприлюднені в журналі Science, були вивчені дані з Біобанку Великої Британії і американської біотехнологічної компанії «23andMe», і виявлено, що гена, відповідального за гомосексуалізм, не існує. За словами Девіда Кьортіса, професора Інституту генетики Каліфорнійського університету, «це дослідження явно демонструє, що не існує такого поняття, як "ген геїв"». Більше того, під час наукових досліджень великої репрезентативної вибірки National Longitudinal Study of Adolescent Health було виявлено, що серед старшокласників, які мали сексуальний потяг виключно до осіб своєї статі, через рік 48% мали

сексуальний потяг виключно до осіб протилежної статі. Подібні результати фіксуються і у інших великих репрезентативних вибірках, досліджених іншими вченими. Це доводить, що у молодому віці людина може вилікуватись від гомосексуалізму навіть без цілеспрямованого лікування. Більше того, наукові дані дають підстави зробити висновок, що гомосексуалізм є не вродженою вадою, а набутою внаслідок аморальної поведінки.

Пропаганда гомосексуалізму та трансгендеризму становить загрозу для здоров'я населення. Зокрема, Центри з контролю і профілактики захворювань в США (Centers for Disease Control and Prevention) вказують, що чоловіки, що мають секс з чоловіками, мають у понад 44 рази більший ризик захворіти на ВІЛ та у понад 46 разів вищий ризик захворіти на сифіліс, ніж інші чоловіки. Застосування блокаторів пубертату, гормональної терапії та хірургічної операції зі «зміни статі» є незворотнім каліцтвом людини. Кількість звернень до єдиної у Великобританії гендерної клініки для неповнолітніх зросла у понад 35 разів за десять років. З'являється все більше людей, які усвідомлюють, що здійснення «трансгендерного переходу» було помилкою, і намагаються здійснити зворотній перехід. Все більше людей подають до суду на клініки, які зруйнували їх життя за допомогою «трансгендерного переходу». Зокрема, Кіра Белл (Keira Bell) вже виграла таку судову справу. У Швеції заборонили застосовувати блокатори пубертату на дітях до 16 років. Зважаючи на вищевказане, Україні слід заборонити пропаганду гомосексуалізму та трансгендеризму з метою захисту здоров'я населення.

Що насправді ховається за нав'язуванням Україні терміном “гендер”? Антисімейна гендерна ідеологія передбачає руйнування інституту сім'ї, як союзу чоловіка та жінки. Основною тезою гендерної ідеології є заперечення природних статей, натомість проголошується право обирати так званий "гендер". В результаті руйнується переконання, що хлопець є хлопцем, дівчина – дівчиною, а сім'я – це союз чоловіка і жінки. Пропаганда гендерної ідеології вже почалася не лише у інформаційному просторі, але і в деяких школах в Україні. Зокрема, посібник для тренера «Репродуктивне здоров'я та відповідальна поведінка учнівської молоді», схвалений для використання у загальноосвітніх навчальних закладах за висновком комісії з основ здоров'я Науково-методичної Ради з питань освіти Міністерства освіти і науки України (*Лист ДНУ «Інститут модернізації змісту освіти» від 19.12.2017 №21-1/12/Г-824*), передбачає навчати дітей, що гендер може відрізнятися від статі: «Гендерна ідентичність може співпадати зі статтю людини (визначеною при народженні) або може відрізнятися від неї». Розроблений за участю Міністерства освіти і науки України комплект навчальних програм наскрізного інтегрованого курсу за вибором «Культура добросусідства» передбачає, що на

кінець 9 класу учень повинен розуміти різницю між статтю і гендером. Гендерна ідеологія все частіше стає причиною грубого порушення прав батьків. Наприклад, дівчинку можуть переконати, що вона хлопчик, а батьку заборонити втручатися і зобов'язати звертатися до доньки, використовуючи чоловіче ім'я і займенники. Подібний випадок трапився з Робертом Хугландом (Robert Hoogland), якого навіть заарештували за те, що він публічно виступав проти «трансгендерного переходу» своєї доньки та публічно говорив про свою доньку саме як про доньку, а не як про сина. Такі абсурдні випадки можуть траплятися все частіше через те, що багато людей, в тому числі вчителі, лікарі і судді, тривалий час знаходяться під впливом пропаганди гомосексуалізму і трансгендеризму.

Пропаганда гомосексуалізму призводить і до порушення права на свободу наукових досліджень. Всесвітньо відомого вченого Ульріха Кучеру (Ulrich Kutschera) протягом майже двох років переслідували у судовому порядку за те, що він на підставі наукових даних вказував на безпосередній зв'язок між гомосексуалізмом і педофілією. Таким чином посиляється потужний сигнал усім ученим: якщо результати ваших наукових досліджень будуть недостатньо політкоректними, то вас будуть переслідувати.

Пропаганда гомосексуалізму також призводить до порушення права на свободу висловлювань та свободу віросповідання. Наприклад, студента Фелікса Нголе (Felix Ngole) вигнали з університету за те, що він у коментарі у фейсбуці визнав, що, згідно з Біблією, гомосексуалізм є гріхом. Після цього студент роками боровся у судах за право продовжити навчання.

Гендерну ідеологію все активніше впроваджують в законодавство та інші нормативно-правові акти. Наказ Міністерства соціальної політики №86 від 07.02.2020 містить таке означення терміну гендер: «гендер - соціально закріплені ролі, поведінка, діяльність і характерні ознаки, які певне суспільство вважає належними для жінок/чоловіків». В цьому ж наказі міститься і означення статі, яке явно відрізняється від означення «гендеру». Стамбульська конвенція в разі ратифікації затвердить це означення терміну «гендер» на законодавчому рівні. Більше того, Стамбульська конвенція прямо зобов'язує навчати учнів «нестереотипним гендерним ролям» (стаття 14). Тому використання терміну «гендер» в законодавстві чи інших нормативно-правових актах є дуже небезпечним, адже використання терміну «гендер» буде витлумачено як визнання, що людина не народжується ні чоловіком, ні жінкою, а сама може вибрати собі стать. Незнанням людей справжньої суті, яка ховається за терміном «гендер», спритно користуються гендерні організації, які просувають гендерне законодавство через парламент України, наслідком цього стало ухвалення Верховною Радою України у 2005 році Закону України №2866-IV:

«Державна політика забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків спрямована на утвердження гендерної рівності; недопущення дискримінації за ознакою статі». Таким чином, термін «гендер» увійшов у наше законодавство та поклав початок широкій пропаганді гендерної рівності, яка за суттю своєю є явною чи прихованою пропагандою гомосексуалізму та трансгендеризму, що впливає з визначення терміну «гендер». Тому коли захисники гендеру говорять про гендерну рівність, насправді мають на увазі не рівність між двома біологічними статями – чоловіком та жінкою, але ще й рівність між соціальними статями, яких, на думку ідеологів «гендеру», є багато.

Згідно розпорядження Кабінету міністрів України №598-р від 5 липня 2019 року, за бюджетні кошти для поповнення бібліотечних фондів було закуплено 1240 дитячих книжок «Принцеса + принцеса: довго і щасливо», що містять пропаганду гомосексуалізму. Це грубе порушення прав батьків, які категорично проти того, щоб їхнім дітям нав'язували неконституційні моделі шлюбу, та ще й за бюджетні кошти.

Нерідко нав'язування пропаганди гомосексуалізму обґрунтовують тим, що гомосексуалізм був вилучений з переліку психічних розладів. Але вилучення відбулось не на підставі наукових даних, а під тиском і на основі ідеологічних причин. Зокрема, стаття «Історія депатологізації гомосексуалізму», опублікована на офіційному сайті Асоціації сексологів і сексотерапевтів України, вказує на те, що виключення гомосексуалізму зі списку психічних розладів відбулося без проведення наукових досліджень, відбулося через тиск (Стоунволльські бунти, зриви конференцій Асоціації психіатрів Америки, образи та погрози фізичної розправи) та базувалось на ідеологічних міркуваннях. Спроби обґрунтовувати цим нав'язування пропаганди гомосексуалізму є антиконституційними. Тому що згідно зі статтею 15 Конституції України, жодна ідеологія не може визнаватися державою як обов'язкова.

В країнах заходу посилюється пропаганда педофілії. Зокрема, Хельмут Граупнер (Helmut Graupner), відомий «захисник прав ЛГБТ», написав «наукову статтю» («Love versus abuse: crossgenerational sexual relationships of minors: a gay rights issue?»), в якій «доводить», що можливість дорослих гомосексуалістів за взаємною згодою мати сексуальні стосунки з дітьми, яким виповнилось 14 років, є «правами гомосексуалістів». Більше того, він вважає, що в деяких випадках не потрібно карати гомосексуаліста, який «за взаємною згодою» мав сексуальні стосунки з дитиною молодше 14 років. Річард Грін (Richard Green), вчений, який боровся за вилучення гомосексуалізму зі списку психічних розладів, зараз намагається довести, що сексуальні стосунки з дітьми, які ще не досягли статевого дозрівання, не слід вважати психічним відхиленням. Для

цього він опублікував «наукову статтю» (Is pedophilia a mental disorder?), в якій наводить маніпуляції, дуже схожі на ті, які використовувались для вилучення гомосексуалізму зі списку хвороб. У 2020 році відновила свою діяльність політична партія (Party for Neighbourly Love, Freedom, and Diversity), що має на меті спочатку зниження віку сексуальної згоди до 12 років, а з часом – повне скасування віку сексуальної згоди. У 2020 році була опублікована «наукова стаття» «Should Behavior Harmful to Others Be a Sufficient Criterion of Mental disorders? Conceptual Problems of the Diagnoses of Antisocial Personality disorder and Pedophilic Disorder», в якій переконують вважати психічно хворим лише того педофіла, який засмучений або страждає через те, що є педофілом. Поки що переважна більшість населення країн заходу виступає проти нормалізації або легалізації педофілії. Однак раніше така ж ситуація була і з гомосексуалізмом та трансгендеризмом, але суспільна думка з цього приводу сильно змінилась після кількох десятиліть пропаганди. Тому важливо не допустити початку пропаганди педофілії в Україні заради захисту фізичного і психічного здоров'я дітей, в інтересах національної безпеки та громадського порядку.

Пропаганда педофілії, гомосексуалізму та трансгендеризму, визначення яких детально описано в проєкті Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України охорони сім'ї, дитинства, материнства і батьківства», складає реальну загрозу національній безпеці України, оскільки призводить до епідемії ВІЛ/СНІД, незворотного каліцтва людей («трансгендерний перехід»), порушення права на свободу слова і віросповідання, порушення права на свободу наукових досліджень, руйнації інституту сім'ї, демографічної кризи, унеможливорює виховання дітей в конституційному руслі, чим порушуються права дітей та їхніх батьків. Тому пропаганда педофілії, гомосексуалізму та трансгендеризму є не менш небезпечною, ніж пропаганда комунізму і фашизму. Пропаганда комунізму і фашизму вже заборонені в Україні. Запровадження адміністративної відповідальності за пропаганду педофілії, гомосексуалізму та трансгендеризму є важливим кроком, якого потребує українське суспільство.

У Законі України «Про захист суспільної моралі» є означення "суспільна мораль – система етичних норм, правил поведінки, що склалися у суспільстві на основі традиційних духовних і культурних цінностей, уявлень про добро, честь, гідність, громадський обов'язок, совість, справедливість." В статті 5 цього закону написано: "Змістом державної політики у сфері захисту суспільної моралі є створення необхідних правових, економічних та організаційних умов, які сприяють реалізації права на інформаційний простір, вільний від матеріалів, що становлять загрозу фізичному, інтелектуальному, морально-психологічному

стану населення." Даний законопроект якраз є важливим кроком в тому, щоб сприяти "реалізації права на інформаційний простір, вільний від матеріалів, що становлять загрозу фізичному, інтелектуальному, морально-психологічному стану населення", адже цілком очевидно, що гомосексуалізм, трансгендеризм, педофілія руйнують суспільну мораль. І це стає ще більш зрозуміло не тільки з означення суспільної моралі, але і після ознайомлення з науковими даними про сотні інтимних партнерів у гомосексуалістів та про кількість "розлучень" серед гомосексуалістів там, де у них є право укладати "шлюб".

В Європі, як і в цілому світі загалом, немає єдиної позиції щодо інституту сім'ї, і позиція багатьох європейських країн щодо Стамбульської конвенції яскраво свідчить, що Європа не є одностайною в цих питаннях. Україна обрала європейський вектор розвитку, і по прикладу Литви та інших європейських захисників інституту сім'ї, повинна послідовно реалізувати своє право на збереження національних цінностей своєї країни – розумінні сім'ї як законного союзу чоловіка та жінки, які народжують і виховують дітей.

Відповідно існує нагальна необхідність внесення змін до законодавства в інтересах національної безпеки – для охорони здоров'я населення, з метою захисту прав людей на свободу слова і віросповідання, захисту права батьків на виховання власних дітей, захисту свободи наукових досліджень та з метою забезпечення формування засад державної сімейної політики – запровадження Національної стратегії охорони сім'ї, дитинства, материнства та батьківства на основі традиційних сімейних цінностей України – розумінні сім'ї як законного союзу чоловіка та жінки, які народжують і виховують дітей.

2. Цілі і завдання законопроекту

Метою законопроекту є посилення охорони сім'ї, дитинства, материнства і батьківства на законодавчому рівні.

3. Загальна характеристика та основні положення акту

Законопроектом вносяться зміни до Законів України: "Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні", "Про телебачення і радіомовлення", "Про кінематографію", "Про фізичну культуру і спорт", "Про видавничу справу", "Про захист суспільної моралі", "Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків", "Про освіту", "Про наукову і науково-технічну діяльність", "Про охорону дитинства", якими передбачено:

- заміна (вилучення) термінів "сексуальна орієнтація", "гендерна ідентичність", "гендерна рівність" та "гендерно-правова експертиза", а також подібних, як таких, що несуть виключно ідеологічне та антинаукове навантаження у законодавчих актах України, на відповідні терміни "рівність прав та

можливостей жінок і чоловіків", "правова експертиза забезпечення рівності прав та можливостей жінок і чоловіків", "культури забезпечення рівності прав та можливостей жінок і чоловіків" відповідно.

4. Стан нормативно-правової бази у даній сфері правового регулювання

В цій сфері діють такі законодавчі акти України та міжнародні договори:

- Конституція України;
- Конвенція ООН про права дитини;
- Закони України "Про друковані засоби масової інформації (пресу) в Україні", "Про телебачення і радіомовлення", "Про кінематографію", "Про фізичну культуру і спорт", "Про видавничу справу", "Про захист суспільної моралі", "Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків", "Про телекомунікації", "Про наукову і науково-технічну діяльність", "Про освіту", "Про вищу освіту", "Про охорону дитинства".

Реалізація законопроекту не потребує внесення змін до інших законодавчих актів.

5. Фінансово-економічне обґрунтування

Прийняття закону не потребує додаткових видатків з Державного бюджету України або місцевих бюджетів.

6. Обґрунтування очікуваних соціально-економічних наслідків прийняття законопроекту

Прийняття законопроекту сприятиме забезпеченню виконання статті 51 Конституції України щодо охорони державою сім'ї, дитинства, материнства і батьківства.

Народний депутат України

Мазурашу Г. Г.

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: МАЗУРАШУ ГЕОРГІЙ ГЕОРГІЙОВИЧ
Сертифікат: 2B6C7DF9A3891DA104000000A4533E00F5D88D02
Дійсний до: 14.10.2022 23:59:59

Апарат Верховної Ради України
№ 404д9/1-2021/351025 від 14.11.2021

708747